

Prezenta lucrare conține _____ pagini

**EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU
ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a**

Anul școlar 2022 - 2023

Limba și literatura română

Numele:.....

Inițiala prenumelui tatălui: .....

Prenumele:.....

Școala de proveniență: .....

Centrul de examen: .....

Localitatea: .....

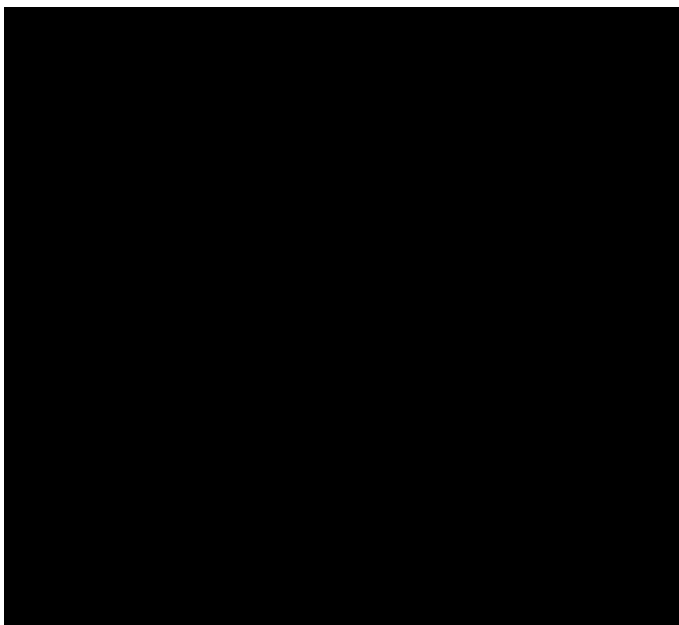
Județul: .....

Nume și prenume asistent	Semnătura

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de două ore.

SUBIECTUL I

(70 de puncte)

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

Dar iată că, într-o zi, intră în anticariat o fetiță. Micuță-micuță, cu două codițe, dintre care una pe jumătate desfăcută, cu șorțulețul șifonat și cu șiretul de la unul dintre pantofi târându-se în urma ei ca o codiță lungă-lungă. Fetița ducea în spinare, gâfâind, un ghiozdan de două ori mai mare decât ea. Era nepoata anticarului. Trecea ea din când în când pe la magazin, dar nu prea des. Pe de o parte, fiindcă nu-i plăcea să citească, iar pe de altă parte, fiindcă bunicul o certa mereu. „Uită-te la surioara ta geamănă”, îi spunea el, „vezi ce harnică e, și ce ordonată?”. Fetița se ducea și se uita, însă niciodată nu i se părea surioara ei chiar atât de grozavă încât să te obosești să semeni cu ea.

Ei bine, tocmai această nepoțică se învărti în ziua aceea prin tot anticariatul, răsfoi într-o doară mai tot ce se putea răsfoi și în cele din urmă ajunse și la cartea noastră. De cum o atinse, cartea se zgribuli și începu să miroasă urât. Și mirosi ea așa, și tot mirosi, dar degeaba. Și știți de ce? Pentru că fetița o fi avut ea multe năravuri, dar nu și pe acela de a-și șterge nasul când îi curgea. Avea nasul atât de înfundat din cauza asta, încât lumea se mira cum de mai reușește să respire. Așa că nici nu se sinchisi de mirosul cărții. O răsfoi, se uită la desenele îngălbenite și îi plăcură atât de mult, că nici nu se mai mișcă de lângă carte până ce nu o dezlipi de acolo bunicul ei, care trebuia să închidă magazinul. Dar a doua zi micuța se înființă iar. A treia zi, la fel. Încet-încet, trecu și la rândurile scrise, silabisi azi un cuvânt, mâine o propoziție, și uite-așa, de unde nici nu voia s-audă de citit, după o săptămână era în stare să citească absolut singură o poveste de aproape trei pagini.

La început, cartea, după cum vă închipuiți, răspândise mirosuri dintre cele mai grele. Cu atât mai mult cu cât, de cum privirile fetiței începură să alunece peste rândurile ei, își dăduse seama că are de-a face cu o cititoare lipsită de orice experiență, nesigură, leneșă, delăsătoare. Se simțise profund jignită și se străduise să miroasă cât putea ea de rău. Dar când văzu că fetița nu se lasă, că o citește cu tot mai multă atenție, că-i întoarce paginile ușor și migălos, că o leagănă ca pe un bebe înainte să o așeze înapoi în raft, ba mai mult, când o auzi spunându-i bunicului ei că a luat nouă la citire, ei bine, cartea noastră începu să se simtă tot mai legată de cititoarea ei. De câte ori micuța se apropia de ea, înceta să miroasă urât. Ba chiar se străduia să-și amintească mirosul de parfum și lavandă cu care venise la anticariat, ca s-o întâmpine pe fetiță.

În mod cu totul straniu, deși fetița cu nasul înfundat nu simțea mirosurile urâte, ei bine, mirosul cel bun îl simți. Și îi plăcu atât de mult, încât luă obiceiul să-și mai curețe din când în când nările, ca să poată adulmece mai bine poveștile pe care le citea. Nu e, deci, de mirare că într-o zi fetița se hotărî să ia cartea cu ea acasă.

(Caius Dobrescu - „Cartea care mirosea urât”, volumul „Care-i faza cu cititul”)

Textul 2

Toți începem să citim cu ochii altora. De aceea, când trebuie să îți amintești de prima ta carte, îți dai seama că memoria te pune în fața unei alegeri: prima carte pe care ți-a citit-o cineva sau prima carte pe care ai citit-o singur?

Îmi amintesc de amândouă, ceea ce nu înseamnă că acestea au fost într-adevăr primele mele cărți. Nu pentru că eu aș vrea să vă spun minciuni, ci pentru că ții minte mai ales ceea ce călătorește din trecut printr-un mijloc de transport foarte sigur: o poveste. Poveștile transportă amintirile noastre din cele mai îndepărtate timpuri, precum avionul, vaporul sau trenul ne ajută să ajungem în cele mai îndepărtate locuri.

În poveștile cu amintiri nu se petrec întotdeauna întâmplări extraordinare, ci doar câteva fapte în jurul cărora se înfășoară sentimentele noastre de atunci. Chiar dacă atunci este foarte îndepărtat de acum, sentimentele puternice te fac să re trăiești totul ca și cum ar fi aieva. Și când le spui și altora, ești de-a dreptul fericit. Așa cum sunt eu acum când scriu pentru voi despre prima carte, deși mi-ar fi plăcut mai mult să stăm față în față și să vă vorbesc...

Dar să mă întorc la prima mea carte. Cu *Foarte gras fără nas* lucrurile au stat cam așa...

Într-o seară, tata a venit acasă cu o carte frumos colorată în paginile căreia se lăfăia un bob de mazăre cu ochi, gură și tot ce mai trebuia pentru a semăna cu oamenii. Îi lipsea însă ceva și de aceea se numea *Foarte gras fără nas*, cum aveam să aflăm de la mama, care a început să ne citească din aventurile bobului de mazăre. Fratele meu și cu mine ascultam cu gurile căscate și nu încetam să ne minunăm cum de trăiește bobul de mazăre asemenea nouă... Și bineînțeles râdeam cu poftă de numele lui. Of, și când s-a despărțit de frații cu care locuia în păstaie... și când s-a rostogolit pe scări și s-a pierdut de ai lui... Dar să nu credeți că a sfârșit într-o cratiță, nu, bobul nostru de mazăre a avut noroc, pentru că, după ce a rătăcit prin lume, și-a regăsit familia și bucuria bobilor și a boabelor din neamul său cred că mai continuă și astăzi...

Însă, așa cum știți și voi, prima carte citită cu ochii mamei, ai bunicii (și aici îi puteți adăuga pe toți cei care ne-au iubit și și-au petrecut timpul cu noi când eram mici) nu se citește o singură dată, ci se recitește iar și iar până ni se scrie în minte și putem să o îngânăm sau să o spunem singuri. Dintre poveștile pe care le auzim în copilărie, unele ne plac mai mult, așa cum ne plac mai mult clătitele, găluștele cu prune, plăcinta cu mere decât orice alt fel de mâncare. Nu știu de ce nouă, adică mie, Rodica, și fratelui meu, Mircea, ne plăcea foarte mult *Foarte gras fără nas* și-l ceream mereu înainte de culcare. Ne așezam în pat, cu mama între noi, în așa fel încât să vedem ce e acolo în carte - deși știam desenele pe dinafară - și cuvintele își începeau legănatul. O veioză cu lumină galbenă venea de undeva, din spate, și ne ținea în cercul ei de vrajă și, uite-așa, ne trezeam a doua zi dimineată la o altă lumină, cea a soarelui și a jocului cu ceilalți copii. Și tot așa, seară de seară, de la o lumină la alta, am crescut și am început să citim cu ochii noștri.

(Rodica Zane, „Lectura în trei, în doi, de unul singur”, în volumul „Care-i faza cu cititul?”)

A.

1. Transcrie, din textul 2, două deserturi cu care sunt asociate poveștile auzite în copilărie. **2 puncte**

---

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1. **2 puncte**

Fetița este:

- a) vecina anticarului.
- b) nepoata anticarului.
- c) fiica anticarului.
- d) o clientă.

Răspunsul corect:

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

2 puncte

Cartea *Foarte gras fără nas* a adus-o:

- a) tatăl.
- b) un musafir.
- c) o mătușă.
- d) mama.

Răspunsul corect:

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

2 puncte

Cu ce miros venise cartea la anticariat?

- a) cu un miros urât.
- b) cu parfum de trandafiri.
- c) cu miros și parfum de lavandă.
- d) cu parfum de citrice.

Răspunsul corect:

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili dacă este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte.

6 puncte

Textul 1

Enunțul	Adevărat	Fals
Fetița intră în anticariat cu bunicul ei.		
Fetița nu e deranjată de mirosul cărții.		
Fetița are o surioară geamănă.		

Textul 2

Enunțul	Adevărat	Fals
Povestea este un mijloc de transport foarte sigur.		
Copiii râdeau cu poftă de numele personajului din carte.		
Prima carte a fost citită cu ochii tatălui.		

6. Transcrie două figuri de stil din fragmentul următor, precizând felul acestora: „Dar când văzu că fetița nu se lasă, că o citește cu tot mai multă atenție, că-i întoarce paginile ușor și migălos, că o leagănă ca pe un bebe înainte să o așeze înapoi în raft, ba mai mult, când o auzi spunându-i bunicului ei că a luat nouă la citire, ei bine, cartea noastră începu să se simtă tot mai legată de cititoarea ei.”

6 puncte

9. Asociază fragmentul din *Cartea care mirosea urât* de Caius Dobrescu cu un alt text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50-100 de cuvinte, o valoare morală/culturală comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

B.

1. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect. Cuvintele „geamănă”, „ducea” conțin în ordine: **2 puncte**

- a) 7 sunete, 7 litere; 4 sunete, 5 litere.
- b) 6 sunete, 7 litere; 5 sunete, 4 litere.
- c) 7 sunete, 6 litere; 5 sunete, 5 litere.
- d) 6 sunete, 7 litere; 4 sunete, 5 litere.

Răspunsul corect:

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect. Seria care conține doar cuvinte derivate este: **2 puncte**

- a) micuță, anticariat.
- b) gâfâind, desenele.
- c) codițe, micuță.
- d) desfăcută, lucrurile.

Răspunsul corect:

3. Scie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect. Sensul structurii subliniate în secvența „însă niciodată nu i se părea surioara ei chiar atât de grozavă încât să te obosești să semeni cu ea” este:

2 puncte

- a) obișnuită.
- b) îngrozitoare.
- c) remarcabilă.
- d) groaznică.

Răspunsul corect:

4. Scie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Există relație de polisemie între cuvintele subliniate în ambele secvențe din seria:

- a) „că a luat nouă la citire”; fetița are o rochiță nouă.
- b) „privirile fetiței începură să alunece peste rândurile”; azi-dimineață am alunecat pe gheață.
- c) „cu șiretul de la unul dintre pantofi târându-se”; cățelul se freca de iarba umedă.
- d) „să-și mai curețe din când în când nările”; vânătorul i-a cruțat ursului viața.

Răspunsul corect:

5. Rescrie fragmentul următor, trecând verbele de la perfect simplu la perfect compus: „Ei bine, tocmai această nepoțică se învârti în ziua aceea prin tot anticariatul, răsfoise într-o doară mai tot ce se putea răsfoi și în cele din urmă se opri și ajunse la cartea noastră. De cum o atinse [...]”

6 puncte

6. Alcătuieste o propoziție negativă, în care substantivul „fetiță” să fie în cazul genitiv (1) și o propoziție afirmativă, în care adjectivul „șifonat” să fie nume predicativ (2).

6 puncte

(1)

(2)

7. Rescrie enunțul, transformând construcția activă într-o construcție pasivă: „La început, cartea răspândise mirosuri”.

6 puncte

8. Enunțul următor reprezintă un mesaj postat pe un grup de socializare de către o elevă de clasa a VIII-a. Rescrie enunțul, corectând greșelile de orice natură! **6 puncte**

Dragele mele prietene

Mi-am dat seama, că fiecare dintre colegii noștri vor reuși să-și termine temele

SUBIECTUL AL II-LEA

(20 de puncte)

Scrive o compunere, de minimum 150 de cuvinte, în care să caracterizezi *fetița*, personajul din textul lui Caius Dobrescu.

În redactarea caracterizării, vei avea în vedere:

- precizarea a două date de identificare a personajului (ocupație, origine, portret fizic etc.);
- numirea a două trăsături morale ale personajului;
- ilustrarea a două mijloace de caracterizare diferite, prin câte o secvență comentată;
- corelarea unei valori personale cu una dintre valorile personajului.

Ordinea integrării reperelor în cuprinsul compunerii este la alegere.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- conținutul compunerii – 12 puncte
- redactarea compunerii – 8 puncte (marcarea corectă a paragrafelor – 1 punct; coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudinea gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitatea – 1 punct).

Notă! Compunerea nu va fi precedată de titlu sau de motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

